

Scénář k rozhlasové reportáži: Vypráví paní učitelka Milena Fridrichová

Žákovský tým z 1. Základní školy Rakovník ve složení: Lucie Bláhová, Anna Doležalová a Martin Janota

Milena Fridrichová, která na naší první základní škole Rakovník učila dějepis a český jazyk, se narodila 1955 v Rakovníku. Své dětství prožila v Zavidově, kde roku 1968 zažila vpád sovětských vojsk do Československa.

Tak jsme leželi v takovém křoví, na kopci, a pozorovali jsme tanky, které mířily směrem na Plzeň. Takže to bylo asi takové největší překvapení v mém životě, protože to mi nebylo ani tolik, kolik je vám, a byli jsme jako vykulení, protože nikdo nevěděl, co se děje.

Během svého dětství si už uvědomovala jaká je politická ideologie komunismu.

Naše dětství i mládí bylo dvojaké, protože když se o něčem mluvilo doma, tak většinou to končilo tím, ne abys to někde řekla. To znamená, že se doma něco říkalo, ale nesmělo se to říct nikde před někým.

Za studijních let si Milena Fridrichová utvořila vlastní názor na celou situaci. Uvědomovala si rozpor mezi tím, co se říkalo a co se dělalo. Zároveň se často zneužívaly například události z období druhé světové války.

Jedna moje spolužačka byla dcerou jedné ze zachráněných lidických dívek, a když jsem slyšela od ní vyprávět, co se děje, dělá, vlastně i ty Lidice, je zprofanují a využívají se, tak to bylo takové všelijaké.

A jak se za normalizace vyučovaly dějiny na základní škole?

Průšvih byla devátá třída, to jsem vždycky chodívala, ve sborovně jsem lákala kolegy, že když za mě odučí druhou polovinu devítky, že jim ještě budu platit, protože ty dějiny, to není jako dneska, tenkrát to bylo skutečně, já jsem říkala od sjezdu ke sjezdu.

V roce 1989 přišlo zlomové období československých dějin - sametová revoluce. Milena Fridrichová vzpomíná, že na začátku listopadových událostí neměli lidé vůbec žádné informace

Konkrétně toho sedmnáctého se vlastně zprávy všechny jakoby zasekly, špatně se telefonovalo, protože to, co proběhlo v televizi, tak nikdo nevěděl, co je. Protože na ty Národní třídy, ten masakr vypadal strašně. Takže kolegyně vlastně celou noc pomalu pročekala u telefonu, jestli se jí někdo z dětí ozve, jestli se teda něco dozví, co se děje, jestli byli zatčení, nebyli, a tak dále.

Milena Fridrichová učila na naší škole skoro 30 let. Dnes ráda tráví čas na své chalupě a věnuje se svým koníčkům. Díky rozhovoru s ní jsme si uvědomili, jak důležitá je svoboda a jak velké možnosti nám přináší.

Demokracie, abychom mohli říct s velkým D, tak to ještě chvíli potrvá. Bude záležet třeba i na vás, na vaší generaci, abyste vzali za své, že vy nejprve máte nějaký povinnosti, ať už k tomu, abyste se učili, studovali, abyste dělali, to co umíte nejlépe, abyste i společenské vztahy udržovali ve slušné formě a podobně, a pak teprve máte práva. A to je to těžké, co komunisté absolutně vymazali z mysli většiny lidí.